

Доръ братството навредъ не зацарува  
Що бедния и слабия милува!

Злодейци! Иде край на ваш'та слава!  
Ощъ има българи по тоя свѣтъ!  
Отъ българския Изтокъ днесъ изгрѣва  
Свободата съсъ милий си приветъ!  
Следъ толкова борби, страдания, кърви  
Ний, ние ще я поздравиме първи!

### 17. Моятъ идеалъ

Не отъ други вѣкъ безславенъ  
Е тозъ идеалъ възвишенъ  
Що въ сърдце ми е подавенъ.  
Не катъ паметникъ излишенъ,  
Старъ, порутенъ и забравенъ  
Нейде тамъ въ далечината,  
Той почива въ мрачината!

Той на златно време ново  
Е звездата и зората;  
Той изгрѣва въвъ борбата  
Ежедневна и велика  
На лъжата съ правотата,  
На тъмата и свѣтлика,  
На доброто и злината,  
На злодея съ мжченика

О, недейте съ менъ се чуди,  
Съ моя идеалъ младежки,  
Вий тамъ слѣпи, глухи люде!  
Въ тия сънища мъртвешки  
Той за новъ животъ ви буди!  
Стига грижи, страхъ, съмнения,  
Стига ядове, гонения!

Нека всѣки трудъ положи  
Камъче поне да сложи  
Въ новата вълшебна сграда  
На душата свѣтла, млада!  
Ето, цѣлъ народъ ни гледа  
Съсъ надежда и съ вълнение:  
Наший край ще изповѣда  
Человѣшкото спасение!

О, день иде за победа  
На светото вдъхновение!  
Иде свѣтло възкресение  
На доброто въвъ човѣка  
И на правдата безкрайна!  
Иде, иде, братя, вѣка  
Носящъ миръ и правда сияйна